

číslo 15
květen 2022

Úvodem

Vážení přátelé a příznivci JK Bandu Pardubice,

do naší 32. koncertní sezóny jsme vstoupili po úspěšném prosincovém koncertu plni optimismu a naděje, i když ještě v době covidové a poznamenané mj. zrušenou plesovou sezónou. Chtěli bychom Vás informovat, že tradiční **Ples seniorů**, který každoročně pořádá statutární město Pardubice, se proto uskuteční na podzim v náhradním termínu **20. října 2022** zde v Kulturním domě Hronovická. Pěvně všichni doufáme, že už nebudeme muset žádné naplánované akce rušit a přesouvat a že se budeme s Vámi moci setkávat jako dříve a že budeme moci naplno zkoušet a koncertovat. Bohužel nám do našich každodenních životů vstupuje celá řada dalších nepříznivých faktorů, ať už ekonomických či hospodářsko-politických. Navzdory tomu však věříme, že nám zachováte přízeň a že se budeme i nadále scházet v hojném počtu a že se budeme společně radovat nejen ze swingové muziky.

Na dalších řádcích se dočtete pár údajů o dvou osobnostech, z jejichž bohatého repertoáru jsme vybrali několik písní a skladeb. Nemůžeme samozřejmě přejít i další významná výročí osobností české populární hudby. 7. ledna by se dožil 90 let jeden z našich nejlepších textařů **Zdeněk Borovec**. Jeho krásné texty si připomene písněmi *Mám malý stan* a *Les Champs-Élysées*. Stejně narozeniny by 2. července oslavil vynikající zpěvák a herec **Waldemar Matuška**, z jehož repertoáru jsme vybrali již dvě zmíněné písně. Dále pak slavnou *Terezu a Vy byste pořád seděla* z filmového muzikálu *Kdyby tisíc klarinetů*, se kterým je spojeno i jméno kapelníka, dirigenta, skladatele a především vynikajícího klarinetisty a saxofonisty **Karla Krautgartnera**, od jehož narození uplyne 20. července rovných 100 let. Určitě si jistě všichni zaslouží malou hudební vzpomínku a připomenutí si skvělých a nesmrtelných hitů.

Za zmínku určitě stojí i kulatá a půlkulatá životní jubilea několika členů JK Bandu. Jsou jimi zpěvačka a stálice orchestru **Zuzka Grohová**, opora saxofonové sekce a hráč na všechny druhy saxofonů a klarinetů **Milan Boháč**, trombonista a vedoucí sekce **Milan Sirůček**, který se tentokrát nemůže ze zdravotních důvodů jarního koncertu zúčastnit, a konečně hráč na bicí nástroje **Fanda Jančura**. Všem přejeme hlavně hodně zdraví, pohody a do dalších muzikantských let prostě všechno nejlepší!

Barbra Streisand

Madam Leviová z filmu Hello, Dolly! oslavila před měsícem své osmdesátiny!

Herečka, režisérka, producentka, spisovatelka a zpěvačka se narodila do židovské rodiny 24. dubna 1942 v Brooklynu, v New Yorku. Svého otce nikdy nepoznala, zemřel rok po jejím narození. Její kariéru slibně nastartoval snímek *Funny Girl* (1968), kde si zahrála svou první muzikálovou roli a zároveň získala svého prvního ze dvou Oscarů. Tento snímek se stal světovou muzikálovou klasikou. Partnerem jí byl Omar Sharif. Druhého Oscara má Barbra za nejlepší píseň ke snímku *Zrodila se hvězda*. Další snímek *Hello, Dolly!* si prakticky vyhánila a stala se jeho producentkou. Tento film získal tři Oscary. Druhá oscarová nominace přišla s filmem *Takoví jsme byli* (partner Robert Redford). Další snímky byly neméně úspěšné. Film *Zrodila se hvězda*, muzikál *Yentl*, který dokonce sama režírovala, získal Oscara za nejlepší píseň (film se natáčel v tehdejší Československu). Právě od tohoto snímku se Barbra začíná objevovat převážně jen ve snímcích, které si sama režíruje. Velmi úspěšný *Pán přílivu* získal sedm nominací na Oscara, *Dvě tváře lásky* dvě nominace. Poté si Barbra dala několikaletou pauzu a věnovala se výhradně hudbě a koncertování. Připomněla se nám až komedií s Benem Stillerem *Jeho fotr, to je lotr!* (2004). Barbra Streisand je držitelka tří cen Emmy, osmi Zlatých glóbulů a mnoha dalších cen. Vedle herecké dráhy si Barbra

souběžně utvrzovala postavení pěvecké superhvězdy novými gramofonovými alby širokého repertoárového záběru. Poslední z roku 2018 je v pořadí již třicáté šesté. Za plných 22 obdržela zlatou nebo platinovou desku. Je považována za jednu z nejuspěšnějších a nejprodávějších zpěvaček sólových alb v moderní historii. Celkový prodaný náklad činí více jak 70 milionů nosičů. V podání Zuzky Grohové uslyšíte např. její slavnou píseň z muzikálu Show Boat (Loď komediantů), v české verzi pod názvem *Jen jeho ráda mám*.

Neal Paul Hefti

Tento významný americký jazzový trumpetista, skladatel a aranžér by se v letošním roce dožil 100 let. Narodil se 29. října 1922 do chudé rodiny v Hastingsu v Nebrasce. Na trubku začal hrát ve škole v jedenácti letech a na střední škole trávil letní prázdniny hraním v místních kapelách, aby pomohl své rodině vyjít s penězi. Profesionálně začal aranžovat v dospívání, skládal a aranžoval pro kapelu Woodyho Hermana, ve které současně hrál na trubku. Jeho velkými vzory byli trumpetisté Dizzy Gillespie a Harry Edison. Světový ohlas měly jeho skladby a úpravy pro orchestr Caunta Basieho (např. *Duet*), s nímž intenzivně spolupracoval v období 1955 – 1965. Heftiho skladby a aranže uváděné a nahrané orchestrem vytvořily výrazný, těsnější a moderní zvuk této kapely. Příležitostně sestavoval vlastní kapely většinou pro nahrávání. Od r. 1963 žil v Los Angeles, Napsal zde hudbu k mnoha známým filmům (např. *Bosé nohy v parku*) nebo TV seriálům (např. *Batman*). Hefti se oženil se zpěvačkou orchestru Woodyho Hermana Frances Wayne. Zemřel 11. října 2008 ve svém domě v Kalifornii ve věku 85 let. Z autorské dílny Neala Heftiho jsme do programu jarního koncertu zařadili 3 orchestrální skladby – *Cute, Duet a Splanky*.

Ať žije naše Zuzka!

Sotva jsme s malým zpožděním stihli oslavit 30 let existence JK Bandu, už tu máme další jubileum. A to dokonce hned dvojnásobné. Kmenová zpěvačka JK Bandu Zuzka Grohová letos oslavila nejen významné životní jubileum, ale i 30 let svého pěveckého působení v našem big bandu. S výjimkou úplně prvního koncertu kapely nikdy na žádném koncertu nechyběla. Swing a jazz má velmi ráda. Ale vystupování s tímto orchestrem není její jedinou zálibou. To je jistě velmi dobrý důvod k tomu, abychom ji trochu vyzpovídali.

Zuzko, do sedmého vydání ECHA v květnu 2016 jsme společně dělali rozhovor do naší "Zpovědnice". Řadu informací není proto nutné teď opakovat, rozhovor lze najít na webových stránkách JK Bandu a dnešní rozhovor můžeme věnovat trochu jiným tématům.

Jen málo interpretů to vydrží s kapelou tak dlouho – 30 let. Co ty, nejsi už někdy unavená nebo nemáš chuť s tím tzv. prásknout? Prásknout s tím? Tak to ani omylem! Že můžu dělat a dělám muziku mě drží v dobré kondici i v dobré náladě a zvláště v dnešní trudné době. Tak snad mi to ještě nějaký čas vydrží.

Poté, co před dvěma lety ukončil činnost v kapele poslední ze zakládajících členů basista Bohouš Říha, převzala jsi pomyslnou štafetu nejděle sloužícího člena ty. Jak se cítíš v této roli?

No, co se dá dělat, už je to tak. Roky běží, ale na druhé straně jsem ráda, že kapela hraje dál a že postupem času do ní nastoupili mladí šikovní muzikanti, které tahle muzika baví a JK Band žije! Myslím, že by z toho jeho zakladatel Jarda Khail měl radost.

Pokud vím, vydržela jsi celý život s jedním manželem, což nebývá v umělecké branži až tak obvyklé. Byli jste oba vždy v pohodě?

Můj manžel je svým založením sportovec. Jezdil závodně na kole, na běžkách, běhal a lezl po skalách. Snažil se ze mě udělat také sportovkyni, leč marně. Jsme prostě každý z jiného těsta a někdy bylo obtížné to skloubit, ale zvládli jsme to.

Jak se v průběhu let měnil tvůj hudební vkus? Víme, že jsi vyrostla především na folku a country. Miluješ stále stejnou hudbu, jako za mlada, nebo dnes dáváš přednost spíše jiným žánrům?

Jsem z muzikantské rodiny, a tak když jsem byla malá, měli jsme doma spoustu gramofonových desek, ještě těch starých na 78 otáček a na nich swingovou muziku amerických kapel a taky tu českou, hlavně písničky Osvobozeného divadla – Ježka, Voskovce a Wericha. Takže jsem vlastně swingem odkojená. Moje maminka zase ráda poslouchala Simonovou s Chladilem a Orchestr Karla Vlacha. Pak přišla éra Beatles, ty jsem zbožňovala a zbožňuji dodnes. K folku a country jsem se dostala, když jsem potom začala chodit na loděnici Klubu vodáků turistů pod Vinicí. Tam jsme založili kapelu Vodáci se kterou jsme jezdili na různé trempske akce a festivaly. Vodáci hrají dodnes, v loňském roce jsme oslavili 45 let a na basu s námi celá ta léta hraje náš známý Bohouš Říha. A byl to právě on, který mě před třiceti lety dohodil Jardovi Khailovi, když sháněl zpěvačku do JK bandu. Z dalších žánrů žádný nepreferuji. Aby se mi písnička líbila, musí být melodická a s hezkým textem. A taky mám ráda hudbu klasickou.

Vím, že dost často vystupuješ buď sama s kytarou nebo v doprovodu některých hudebníků. Je možné si tě někde poslechnout?

Ano, dost často takto vystupuji, ale jsou to vystoupení příležitostná s několika malými swingovými orchestry, ale jen jako host. Nejčastěji s královéhradeckou kapelou Zelená sedma a se skupinou RH+, též z Hradce. Pravidelně už dlouhá léta připravuji "Hudební odpoledne" v Senior centru na Pospíšilově náměstí v Pardubicích. Je to vždy druhou středu v měsíci od 14 hodin (kromě prázdnin). Buď tam zpívám s kytarou, nebo připravím pořad na hudební téma ze svého bohatého hudebního video DVD archívu. Zkrátka nenudím se a jsem moc ráda, že se zase opět hraje! (rd)